

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ל"ה ע"ב

פרשת בראשית

♦ הקטע מתחיל בדף הקודם (ל"ה ע"א) ומסתיים בדף זה ♦

טקסט הזוהר

לון בְּאַתֵּר אַחֲרָא וְאַתְהֵדְרוּ אֲנַפִּין בְּאַנְפִּין לְקִיּוּמָא. כְּגִוּוֹנָא דָא סְמִיכוֹן עֲלִמְיוֹ. עֲקָרֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁתִּיל לֹון בְּאַתֵּר אַחֲרָא וְאַתְקִימוּ בְּקִיּוּמָא שְׁלִים.

תרגום לעברית

ובו אחוזים נטיעות אחרות עליונות, והם נקראים ארזי הלכנון. מי הם ארזי לכנון? אותם ששה ימים עליונים, ששת ימי בראשית שאמרנו. ארזי לכנון אשר נטע, נטיעות ודאי שהתקיימו אחר כך. מכאן והלאה סמ"ך. מהי ויסגר בשר תחתנה? בצדו היתה, והיה זה בצד זה. ודאי עקר אותם הקדוש ברוך הוא ושתל אותם במקום אחר, וחזרו להיות פנים בפנים לקיום. כמו זה סמוכים העולמות. עקר אותם הקדוש ברוך הוא ושתל אותם במקום אחר והתקיימו בקיום שלם.

טקסט הזוהר

וְאָמַר רַבִּי אַבָּא מִנֵּלֶן דְּאָדָם וְחֻוָּה נְטִיעִין הָווּ. דְּכָתִיב, (ישעיה ס) נִצֵּר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר. מַעֲשֵׂה יָדַי דִּיִּיקָא. דְּלֹא אֲשַׁתְּדְּלוּ בְּהוֹן בְּרִיין אַחֲרֵנִין. וְכָתִיב, (ישעיה יז) כִּיּוֹם נִטְעָה תִשְׁגֶּשְׁגִּי דְּבִהּ הוּא יוֹמָא דְּאַתְנַטְעוּ בְּעֲלָמָא סָרְחוּ. תַּנּוּ הַנְּטִיעוֹת כְּקִרְנֵי חֲגָבִים הָווּ

וּנְהוֹרָא דְלִהוֹן דְקִיק וְלֹא הוּוּ נְהָרִין. כִּיּוֹן דְאִתְנַטְעוּ וְאִתְתַּקְנוּ. אִתְרַבִּיאוּ בְנִהוֹרָא
וְאִקְרוּן אַרְזֵי לְבָנוֹן. וְאָדָם וְחַוָּה עַד דְאִתְנַטְעוּ לֹא אִתְרַבִּיאוּ בְנִהוֹרָא וְלֹא סְלִיקוּ רִיחָא
וְדַאי. אִתְעַקְרוּ וְאִשְׁתִּילוּ וְאִתְתַּקְנוּ כְּדָקָא יָאוּת:

תרגום לעברית

וְאָמַר רַבִּי אָבָא, מַנִּין לָנוּ שְׂאָדָם וְחַוָּה הָיוּ נְטוּעִים? שְׁכָתוּב (ישעיה ס) נִצֵּר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה
יְדֵי לְהִתְפָּאֵר. דּוּקָא מַעֲשֵׂה יְדֵי, שְׁלֹא הִשְׁתַּדְּלוּ בָהֶם בְּרִיּוֹת אַחֲרוֹת, וְכָתוּב (שם יז) כִּיּוֹם
נִטְעַר תִּשְׁגֶּשֶׁגִי. שְׂבָאוֹתוֹ יוֹם שְׁנַנְטְעוּ בְּעוֹלָם, סָרְחוּ. שְׁנִינוּ, הִנְטִיעוֹת הָיוּ כְּקִרְנֵי חֲגָבִים
וְאוֹרָם דְקִיק וְלֹא הָיוּ מְאִירִים. כִּיּוֹן שְׁנַנְטְעוּ וְנִתְקְנוּ, הִתְרַבּוּ בְּאוֹר וְנִקְרְאוּ אַרְזֵי לְבָנוֹן.
וְאָדָם וְחַוָּה עַד שְׁנַנְטְעוּ, לֹא הִתְרַבּוּ בְּאוֹר וְלֹא הָעֵלוּ רִיחַ בְּוִדְאִי. נִעַקְרוּ וְנִשְׁתִּלוּ וְנִתְקְנוּ
כְּרָאוּי.

טקסט הזהור

וַיֵּצֵאוּ יְיָ אֱלֹהִים. הָא תְּנִינָן לֵית צוּ אָלָא עֲבוּדָה זָרָה. יְיָ זֶה בְּרַכְתָּ הַשֵּׁם. אֱלֹהִים אֱלוֹ
הַדִּינִין. עַל הָאָדָם זֶה שְׁפִיכַת דָּמִים. לֹאמַר זֶה גְּלוּי עֲרִיּוֹת. מְכַל עֵץ הָגֵן וְלֹא גִזְל. אָכַל
תֹּאכֵל וְלֹא אָכַר מִן הַחַי וְשִׁפִּיר.

תרגום לעברית

וַיֵּצֵאוּ ה' אֱלֹהִים. הָרִי שְׁנִינוּ, אֵין צוּ אָלָא עֲבוּדָה זָרָה. ה' - זֶה בְּרַכְתָּ הַשֵּׁם. אֱלֹהִים - אֱלוֹ
הַדִּינִים. עַל הָאָדָם - זֶה שְׁפִיכַת דָּמִים. לֹאמַר - זֶה גְּלוּי עֲרִיּוֹת. מְכַל עֵץ הָגֵן - וְלֹא גִזְל.
אָכַל תֹּאכֵל - וְלֹא אָכַר מִן הַחַי, וְיִפָּה.

טקסט הזהור

מְכַל עֵץ הָגֵן אָכַל תֹּאכֵל. דְּשִׁרְיָא לִיה כֹּלָא דְלִיכְלִינְהוּ בְּיַחוּדָא. דְּהָא חֲזִינוּ אַבְרָהָם אָכַל,
יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְכָל נְבִיאִים אָכְלוּ וְחִיו. אָבֵל אֵילָנָא דָּא אֵילָנָא דְמוֹתָא אִיהוּ (כְּמָה דְכָתִיב
וּמַעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ) מָאן דְנִטִּיל לִיה בְּלַחוּדוּי מֵיִית. דְּהָא סְמָא דְמוֹתָא

נָטִיל (בגין דאיהו מפריש ליה מן חיין). וְעַל דָּא כִּי בְיוֹם אֲכָלָהּ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת בְּגִין דְּקָא פָּרִישׁ נְטִיעִין.

תרגום לעברית

מכל עץ הגן אכל תאכל - שהתיר לו הכל לאכלם יחד. שהרי ראינו אברהם אכל, יצחק ויעקב וכל הנביאים אכלו וחייו. אבל עץ זה, עץ המוות הוא [כמו שכתוב ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו]. מי שנוטלו לבדו - מת, שהרי סם המוות נטל [בגלל שהוא מפרידו מהחיים]. ועל זה כִּי בְיוֹם אֲכָלָהּ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, בגלל שמפריד הנטיעות.

טקסט הזהור

רבי יהודה שאיל לרבי שמעון, הא דתנינן אדם הראשון מושב בערלתו הוה, מאי הוא. אמר ליה דפריש ברית קדש מאתריה ומחולקיה. ודאי מושב בערלה הוה. ושבק ברית קדש ודבק בערלה ואתפתה במלה דנחש. ומפרי העץ דא אתתא. לא תאכל ממנו בגין דכתיב, (משלי ה) רגליה יורדות מות שאול צעדיה יתמוכו. ובהאי הוי פרי, דהא באחרא לא הוי פרי. כִּי בְיוֹם אֲכָלָהּ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת. בגין דא אילנא דמותא הוי כדקאמרן. דכתיב רגליה יורדות מות: (והנחש היה ערום מכל חית השדה) רבי יוסי אמר האי אילנא דקא אמרן הוה מתשקי מלעילא ואתרבי ויהוה חדי כמא דאת אמר ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. הגן דא אתתא. ונהר דא הוה עייל ביה ואשקי ליה ויהוה כלא חד (וכדין יי אחד ושמו אחד). דהא מתמן ולתתא איהו פירודא דכתיב ומשם יפרד.

תרגום לעברית

רבי יהודה שאל את רבי שמעון, זה ששנינו, אדם הראשון היה מושב בערלתו, מה זה? אמר לו, שהפריד ברית קדש ממקומו ומחלקו, ודאי שהיה מושב בערלה. ועזב ברית קדש ודבק בערלה והתפתה בדבר הנחש. ומפרי העץ - זו אשה. לא תאכל ממנו - בגלל שפתוב (משלי ה) רגליה יורדות מות שאול צעדיה יתמכו. ובזה היה פרי, שהרי

באחר לא הִיה פֿרי. כִּי בַּיּוֹם אֶכְלֶה מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת - בְּגִלְל שְׁעֵץ הַמּוֹת הִיָּה, כִּמוֹ שְׁאַמְרֵנוּ שְׁכַתוֹב רַגְלִיהָ יִרְדּוֹת מָוֶת. [והנחש היה ערום מכל חית השדה] רַבִּי יוֹסִי אָמַר, הָאֵילָן הַזֶּה שְׁאַמְרֵנוּ הִיָּה מִשְׁקָה מְלֻמָּעָה, וְהַתְּגַדֵּל וְהִיָּה שְׁמַח, כִּמוֹ שְׁנֹאמַר וְנִהְרֵ יֵצֵא מַעַדָּן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּזֶן. הַגֶּזֶן זֶה אִשָּׁה. וְנִהְרֵ זֶה הִיָּה נִכְנָס בָּהּ וּמִשְׁקָה אוֹתָהּ וְהִיָּה הַכֹּל אֶחָד [ואז ה' אחד ושמו אחד]. שְׁהָרִי מִשָּׁם וּלְמַטָּה הוּא פְּרוּד, שְׁכַתוֹב וּמִשָּׁם יִפְרֹד.

טקסט הזוהר

וְהַנֶּחֱשׁ. רַבִּי יִצְחָק אָמַר דָּא יֵצֵר הָרַע. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר נֶחֱשׁ מִמֶּשׁ. אֲתוּ לְקַמִּיָּה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר לוֹן וְדַאי כֹּלָא חַד. וְסַמָּא "ל הוּא וְאַתְחִיזִי עַל נֶחֱשׁ וְצוּלָמִיָּה. דְּנֶחֱשׁ דָּא אִיהוּ שְׁטֵן וְכֹלָא חַד.

תרגום לעברית

וְהַנֶּחֱשׁ, רַבִּי יִצְחָק אָמַר זֶה יֵצֵר הָרַע. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר נֶחֱשׁ מִמֶּשׁ. בָּאוּ לְפָנַי רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר לָהֶם, וְדַאי הַכֹּל אֶחָד, וְסַמָּא "ל הִיָּה, וְנִרְאָה עַל נֶחֱשׁ וְצִלְמוֹ. שְׁנֶחֱשׁ זֶה הוּא שְׁטֵן, וְהַכֹּל אֶחָד.

טקסט הזוהר

תַּנִּינָא בְּהִיא שְׁעֵתָא נַחַת סַמָּא "ל מִן שְׁמִיָּא רַכִּיב עַל נֶחֱשׁ דָּא וְצוּלָמִיָּה הוּוּ חֲמָאן כֹּל בְּרִיין וְעָרְקֵן מִנִּיָּה. וּמִטּוּ לְגַבִּי אֶתְתָּא בְּמַלִּין וּגְרִימוֹ מוֹתָא לְעֵלְמָא. וְדַאי בְּחֻכְמָה אִיְתִי סַמָּא "ל לְוֹוֹטִין עַל עֵלְמָא וְחַבֵּל אֵילָנָא קְדָמָא דְּבִרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵלְמָא. וּמִלָּה דָּא הוּי תַּלִּי עַל סַמָּא "ל עַד דְּאֶתָּא אֵילָנָא אַחֲרָא קוּדְשָׁא דְּאִיהוּ יַעֲקֹב וְנִטְל מִנִּיָּה בְּרַכָּאן דְּלֹא יִתְבָּרַךְ סַמָּא "ל לְעֵילָא וְעָשׂוּ לְתַתָּא. דְּהָא יַעֲקֹב דּוּגְמָא דְּאָדָם הָרָאשׁוֹן הוּא (וְשׁוּפְרִיָּה) דְּיַעֲקֹב שׁוּפְרִיָּה דְּאָדָם הָרָאשׁוֹן הוּא. וְעַל דָּא כְּמָה דְּמִנֵּע סַמָּא "ל בְּרַכָּאן מֵאֵילָנָא קְדָמָא. הִכִּי נָמִי מִנֵּע יַעֲקֹב דְּאִיהוּ אֵילָנָא דּוּגְמָא דְּאָדָם מִסַּמָּא "ל בְּרַכָּאן מְלַעֲיָלָא וּמִתַּתָּא. וְיַעֲקֹב דִּידִּיהָ נָטִיל בְּכֹלָא. וְעַל דָּא (בְּרָאשִׁית לֵב) וַיֹּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ.

שְׁנִינוּ, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה יָרַד סמא''ל מֵהַשָּׁמַיִם רָכּוּב עַל נֶחֱשׁ זֶה, וַצִּלְמוּ הָיוּ רוֹאִים כָּל הַבְּרִיּוֹת וּבּוֹרְחִים מִמֶּנּוּ. וְהִגִּיעוּ לְאַשָּׁה בְּדִבְרִים וְגִרְמוּ מוֹת לְעוֹלָם. וְדַאי בְּחֻכְמָה הִבִּיא סמא''ל קְלָלוֹת עַל הָעוֹלָם, וְחִבֵּל אֶת הָאֵילָן הַקֹּדֶמוֹן שֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם, וְדִבֶּר זֶה הָיָה תְּלוּי עַל סמא''ל, עַד שֶׁבָּא אֵילָן אַחֵר קָדוֹשׁ, שֶׁהוּא יַעֲקֹב, וְנָטַל מִמֶּנּוּ בְּרָכוֹת שֶׁלֹּא יִתְּבַרֵךְ סמא''ל לְמַעַלָּה וְעָשׂוּ לְמַטָּה. שֶׁהָרִי יַעֲקֹב דִּגְמַת אָדָם הָרִאשׁוֹן הָיָה [וַיִּפְּנוּ], שֶׁיַּעֲקֹב יָפִיז שֶׁל אָדָם הָרִאשׁוֹן הָיָה. וְעַל זֶה, כְּמוֹ שֶׁמֵּנַע סמא''ל בְּרָכוֹת מִהָאֵילָן הָרִאשׁוֹן, כֹּה גַם מֵנַע יַעֲקֹב שֶׁהוּא אֵילָן, דִּגְמַת אָדָם מִסמא''ל, בְּרָכוֹת מִלְּמַעַלָּה וּמִלְּמַטָּה. וַיַּעֲקֹב לָקַח אֶת שָׁלוֹ בְּכָל, וְעַל זֶה (בְּרֵאשִׁית ל"ב) וַיֹּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ.

טקסט הזוהר

כְּתִיב וְהִנֵּחַשׁ הָיָה עָרוֹם דָּא יֵצֵר הָרַע דָּא מִלְּאָה הַמּוֹת. וּבִגִּין דִּנְחַשׁ אִיהוּ מִלְּאָה הַמּוֹת גָּרַם מוֹתָא לְכָל עֲלָמָא. וְדָא הוּא רָזָא דְכְּתִיב, (בְּרֵאשִׁית ו') קִץ כָּל בָּשָׂר בָּא לְפָנַי. דָּא הוּא קִצָּא דְכָל בָּשָׂרָא דִּנְטִיל נִשְׁמָתָא לְכָל בָּשָׂרָא וְאַקְרִי הָכִי.

תרגום לעברית

כְּתוּב וְהִנֵּחַשׁ הָיָה עָרוֹם, זֶה יֵצֵר הָרַע, זֶה מִלְּאָה הַמּוֹת. וּמַשּׁוּם שֶׁהִנֵּחַשׁ הוּא מִלְּאָה הַמּוֹת, גָּרַם מוֹת לְכָל הָעוֹלָם. וְזֶהוּ סוּד שְׁכָתוּב (שם ו') קִץ כָּל בָּשָׂר בָּא לְפָנַי. זֶהוּ קִץ שֶׁל כָּל בָּשָׂר שֶׁנּוֹטֵל הַנִּשְׁמָה לְכָל בָּשָׂר, וְנִקְרָא כָּהֵן.

טקסט הזוהר

השלמה מההשמטות (סימן ל"ד)

נִשְׁמַת הַזָּכֶר, מִן הַזָּכֶר. וְנִשְׁמַת הַנְּקֵבָה, מִן הַנְּקֵבָה. וְהִינּוּ דִקָּא אֲזִיל נֶחֱשׁ בִּתְרָה דְּחוּהָ. אָמַר, הוֹאִיל וְנִשְׁמָתָהּ מִן הַצִּפּוֹן אֲסִיתָנָה מִהֶרָה. וּמֵאִי הִסְתָּה הָוָה, מַשּׁוּם דְּבָא עָלֶיהָ. שְׁאֵלוּ תַלְמִידוֹי, עוֹבְדָא הֵיכִי הָוָה. אָמַר לָהֶם, סמא''ל הָרָשָׁע קָשָׁר עִם כָּל צָבָאוֹת מַעַלָּה

על רבו. משום דאמר קודשא בריך הוא, ורדו בדגת הים ובעוף השמים. אמר, היאך אוכל להחטיאו ולגרשו מלפניו. ירד עם כל חילותיו וביקש לו בארץ חבר כמותו ומנו נחש, והיה לו דמות גמל. רכב עליו ובא לו אצל האשה. אמר לה, אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן. אמר אבקש יותר ואוסיף, כדי שתגרע היא. אמרה, לא מנענו אלא מעץ הדעת אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמותו. והוסיפה ב' דברים, אמרה מפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו, ולא נאמר לה אלא מעץ הדעת. ואמרה, לא תגעו פן תמותו.

תרגום לעברית

נשמת הזכר מן הזכר, ונשמת הנקבה מן הנקבה, והינו שהלה הנחש אחרי חוה. אמר: הואיל ונשמתה מן הצפון, אסיתנה מהרה. ומה ההסתה שהיתה? משום שבא עליה. שאלו תלמידיו: איך היה המעשה? אמר להם: סמא'ל הרשע קשר עם כל צבאות מעלה על רבו, משום שאמר הקדוש ברוך הוא ורדו בדגת הים ובעוף השמים. אמר, היאך אוכל להחטיאו ולגרשו מלפניו? ירד עם כל חילותיו וביקש לו בארץ חבר כמותו. ומי הוא? נחש, והיה לו דמות גמל. רכב עליו ובא לו אצל האשה. אמר לה: אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן. אמר, אבקש יותר ואוסיף, כדי שתגרע היא. אמרה: לא מנענו אלא - מעץ הדעת אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמותו. והוסיפה שני דברים. אמרה, מפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו, ולא נאמר לה אלא מעץ הדעת. ואמרה, לא תגעו בו פן תמותו.

טקסט הזוהר

מה עשה סמא'ל הרשע הלה ונגע באילן והוה האילן צווח ואמר (תהלים ל"ו) אל תבואני רגל גאווה ויד רשעים אל תנידני, אל תגע בי. שנאמר ויד רשעים אל תנידני. הלה ואמר לאשה, הרי נגעתי באילן ולא מתי, אף את תגעני באילן ולא תמותי. הלכה

האשה ונגעה באילן וראתה מלאך המות בא כנגדה, אמרה אולי עכשיו אני מתה, והקדוש ברוך הוא עושה לו אשה אחרת ונותנה לאדם הריני גורמת לו שיאכל עמי אם נמות, נמות שנינו. ואם נחיה, נחיה שנינו. ולקחה מפרי ונתנה גם לבעלה, נתפקחו עיני שניהם וקהו שניו. אמר לה מהו זה שהאכלתני שקהו שני, כך קהו שני כל הבריות. ישב לו בדין אמת שנאמר (תהלים ט') ישבת לכסא שופט צדק. קרא לאדם ואמר לו, למה ברכת מפני. אמר לו, את קולך שמעתי בגן ורעדו עצמותי ואירא כי עירום אנכי ואחבא. כי עירום אנכי, מפעלי. כי עירום אנכי, מצויי. כי עירום אנכי, ממעשי ואחבא.

תרגום לעברית

מה עשה סמא'ל הרשע? הלך ונגע באילן, והיה האילן צונח ואומר: (תהלים לו) אל תבואני רגל גאווה ויד רשעים אל תנדני, אל תגע בי, שנאמר ויד רשעים אל תנדני. הלך ואמר לאשה: הרי נגעת באילן ולא מתי, אף את תגע באילן ולא תמותי. הלכה האשה ונגעה באילן, וראתה מלאך המות בא כנגדה. אמרה: אולי עכשיו אני מתה, והקדוש ברוך הוא עושה לו אשה אחרת ונותנה לאדם, אלא הריני גורמת לו שיאכל עמי. אם נמות - נמות שנינו, ואם נחיה - נחיה שנינו. ולקחה מפרי ונתנה גם לבעלה. נתפקחו עיני שניהם וקהו שניו. אמר לה: מה שהאכלתני שקהו שני? כך קהו שני כל הבריות. ישב לו בדין אמת, שנאמר (שם ט) ישבת לכסא שופט צדק. קרא לאדם ואמר לו: למה ברכת מפני? אמר לו: את קולך שמעתי בגן, ורעדו עצמותי, ואירא כי עירום אנכי ואחבא. כי עירום אנכי - מפעלי. כי עירום אנכי - מצויי, כי עירום אנכי - ממעשי, ואחבא.

מה הִיָּה לְבוּשׁוֹ שֶׁל אָדָם עוֹר שֶׁל צִפּוֹרֵן, וְהַפְּשִׁיטוֹ מֵעָלָיו. רָאָה עֲצָמוֹ עָרוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר מִי הִגִּיד לָךְ כִּי עִירֹם אָתָּה. אָמַר אָדָם לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כְּשֶׁהֵייתִי לְבָדִי שָׁמָּה חֲטָאתִי לָךְ, אֲלֹא הָאִשָּׁה שֶׁהִבֵּאתָ לִּי הִיא הִדִּיחָה אוֹתִי מִדְּבָרֶיךָ. שֶׁנֶּאֱמַר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּ עִמָּדִי הִיא נִתְּנָה לִּי מִן הָעֵץ. אָמַר לָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא דִּינְךָ שֶׁחֲטָאת אֲלֹא שֶׁחֲטָאתָ לְאָדָם. אָמְרָה לִפְנֵי רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הִנָּחֵשׁ הַשִּׂיאֲנִי לַחֲטוֹא לִפְנֵיךָ. הִבִּיא שְׁלֹשָׁתָן וְגִזֹּר עָלֵיהֶן גְּזֵרוֹת דִּין ט' קָלָלוֹת וּמָוֹת וְהַפִּיל סַמ"א לְאֵל וְאֵת הַכֶּתֶשׁ לִשְׁלֹמֹם מִמָּקוֹם קְדוֹשָׁתָן מִן הַשָּׁמַיִם, וְקִצֵּץ רִגְלָיו שֶׁל נָחֵשׁ וְאִירְרוּ מִכָּל חֵיהָ וּמִכָּל בְּהֵמָה וּפָקֵד עָלָיו שְׂיִהְיָה מִפְּשִׁיט אֶת עוֹרוֹ אַחֵר שִׁבְעַ שָׁנִים. ע' כ: (עד כאן מֵהַשְׁמָטוֹת)

תרגום לעברית

מה הִיָּה לְבוּשׁוֹ שֶׁל אָדָם? עוֹר שֶׁל צִפּוֹרֵן, וְהַפְּשִׁיטוֹ מֵעָלָיו. רָאָה עֲצָמוֹ עָרוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר מִי הִגִּיד לָךְ כִּי עִירֹם אָתָּה. אָמַר אָדָם לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כְּשֶׁהֵייתִי לְבָדִי שָׁמָּה חֲטָאתִי לָךְ, אֲלֹא הָאִשָּׁה שֶׁהִבֵּאתָ לִּי הִיא הִדִּיחָה אוֹתִי מִדְּבָרֶיךָ, שֶׁנֶּאֱמַר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִיא נִתְּנָה לִּי מִן הָעֵץ. אָמַר לָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: לֹא דִּינְךָ שֶׁחֲטָאתָ, אֲלֹא שֶׁחֲטָאתָ לְאָדָם? אָמְרָה לִפְנֵי רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הִנָּחֵשׁ הַשִּׂיאֲנִי לַחֲטוֹא לִפְנֵיךָ. הִבִּיא שְׁלֹשָׁתָם וְגִזֹּר עָלֵיהֶם גְּזֵרוֹת דִּין. תִּשְׁעָה וּשְׁלֹשִׁים קָלָלוֹת וּמָוֹת, וְהַפִּיל סַמ"א לְאֵל וְאֵת הַכֶּתֶשׁ לִשְׁלֹמֹם מִמָּקוֹם קְדוֹשָׁתָם מִן הַשָּׁמַיִם, וְקִצֵּץ רִגְלָיו שֶׁל נָחֵשׁ, וְאִירְרוּ מִכָּל חֵיהָ וּמִכָּל בְּהֵמָה, וּפָקֵד עָלָיו שְׂיִהְיָה מִפְּשִׁיט אֶת עוֹרוֹ אַחֵר שִׁבְעַ שָׁנִים: ע' כ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ל"ו ע"א) ◆

טקסט הזוהר

וַיֹּאמֶר אֵל הָאִשָּׁה אִי. רַבִּי יוֹסִי אָמַר. בָּאֵף פָּתַח וְאֵף אֲטִיל בְּעֵלְמָא. אָמַר לָהּ

וַיֹּאמֶר אֵל הָאֱשָׁה אָף. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, בָּאֵף פָּתַח וְאָף הִטִּיל בְּעוֹלָם. אָמַר לָהּ לְאִשָּׁה,
בְּאִילָן זֶה בָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְדַאי אֶת הָעוֹלָם, אָכְלוּ מִמֶּנּוּ וְהִיִּיתָם בְּאֱלֹהִים יוֹדְעֵי
טוֹב וָרָע. שֶׁהָרִי הוּא כֶּף הוּא אֱלֹהִים שְׁמוֹ עֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע, וְעַל זֶה וְהִיִּיתָם בְּאֱלֹהִים
יֹדְעֵי וָגו'.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.